

๑. ชื่อนวัตกรรมการเรียนการสอน

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active learning ร่วมกับเทคนิค นิทานเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๒. ชื่อผู้สร้างและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน

ชื่อ นางวงเดือน สุภาคาร ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านด้าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

๓. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรมการเรียนการสอน

- แนวทางที่ ๑ แสวงหานวัตกรรมการเรียนการสอนจากแหล่งต่างๆที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้วแล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่
- แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่

๔. ประเภทของนวัตกรรมการเรียนการสอน

- สื่อการเรียนการสอน
- เทคนิควิธีสอน
- อื่นๆ

๕. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ต้องสร้าง/ พัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ และเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และ ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและ ดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้ อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และ สร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

โรงเรียนบ้านด้าย จัดการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ พบว่า ยังมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ส่วนมาก ที่มีปัญหาด้านการอ่านคือขาดทักษะในการอ่าน เนื่องจากนักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการอ่านหนังสือ สืบสนการณ์วรรณยุกต์ ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล บางคนเรียนไม่ทันเพื่อนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และในฐานะครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ได้ตระหนักถึงปัญหาด้านการอ่านดังกล่าว จึงได้ศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหา ด้วยวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้นิทาน มาเป็นแนวทางในการพัฒนา เพราะการอ่านนิทานจะทำให้เด็กเกิดความสนใจ มุ่งมั่นที่จะอ่านให้จบเรื่อง ซึ่งจะเป็นการฝึกการอ่านจนเกิดทักษะซึ่งส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอื่น ๆ ของนักเรียนอีกด้วย

๖. วัตถุประสงค์ของการสร้างและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน

๑. เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ให้เกิดทักษะ(อ่านคล่อง)
๒. เพื่อหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่าน โดยใช้วัตกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active learning ร่วมกับเทคนิคิทานเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

๗. กลุ่มเป้าหมาย/ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

- นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านตำแย จำนวน ๑๒ คน (นักเรียนชาย ๘ คน นักเรียนหญิง จำนวน ๔ คน) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๘. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการสร้าง/พัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน

๑. ความหมายของการอ่าน

พริทีย์ตรีสกุลวงษ์(๒๕๔๔: ๔๑)ได้จัดลำดับขั้นตอนในการอ่านเป็น 5 ขั้น ดังนี้

๑.การเตรียมการอ่าน เป็นขั้นเริ่มต้นตั้งแต่การปฐมนิเทศผู้เรียน เตรียมความพร้อม ตรวจสอบความพร้อมในการอ่าน

๒ อ่านอย่างง่ายเบื้องต้น ได้แก่มินิหนังสือให้อ่าน

๓ ส่งเสริมการฝึกทักษะให้อ่านได้เร็วขึ้นโดยฝึกอ่านคำแปลกๆ ใหม่ๆ

๔ สร้างนิสัยในการอ่านและสนใจอ่าน

๕ ส่งเสริมการอ่านอย่าง กว้างขวางและลึกซึ้ง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (๒๕๔๓ : ๒) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็น ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของ สารที่ผู้อื่นสามารถบอกความหมายได้

วรรณิ โสมประยูร (๒๕๔๔ : ๑๒๑) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็น กระบวนการทางสมองที่ใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือ สัญลักษณ์โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจ ตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (๒๕๔๕ : ๑) ได้ให้ความหมายของการอ่านคือความเข้าใจ ในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา ราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๔๖ : ๑) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึง การอ่าน ตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณา ดู เพื่อให้เข้าใจ การคิด การนับ

๒. การอ่านคล่อง

(Thorndike's Connectionism) การเรียนรู้เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองซึ่งจะเกิดขึ้น ด้วยการลองผิดลองถูก โดยการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหนึ่งจะมีหลายรูปแบบจนพบแบบที่ดีที่สุด และหลังจากนั้นเมื่อมีสิ่งเร้าหนึ่งเกิดขึ้นอีกอินทรีย์ก็จะตอบสนองในแบบที่เลือกไว้แล้วว่าดีที่สุดในตัวเอง โดย Thorndike ได้เสนอกฎการเรียนรู้ไว้ ๓ กฎ คือ

๓.๑ **กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness)** เน้นถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้ง กายและใจว่ามีผลต่อการเกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยโดยมีใจความดังนี้

๑ เมื่อบุคคลมีความพร้อมที่จะเรียนหรือกระทำกิจกรรมใด ๆ ถ้าได้เรียนหรือ กระทำสมความปรารถนาบุคคลจะเกิดความพึงพอใจ

๒ เมื่อบุคคลที่มีความพร้อมที่จะเรียนหรือกระทำกิจกรรมใด ๆ ถ้าไม่ได้เรียนหรือ ไม่ได้กระทำอย่างที่ปรารถนาบุคคลจะเกิดความไม่พึงพอใจ

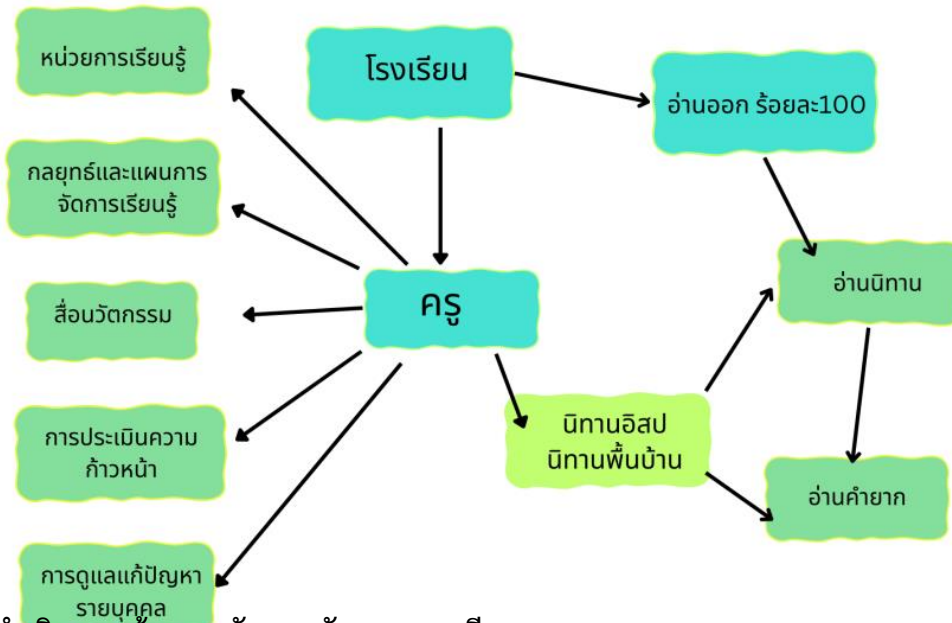
๓. เมื่อบุคคลยังไม่พร้อมแต่ถูกบังคับให้เรียนหรือให้กระทำกิจกรรมย่อมก่อให้เกิด ความรำคาญ คับข้องใจ ไม่สบายใจไม่พอใจ

๓.๒ **กฎแห่งการฝึกหัด (Law of exercise)** เน้นว่า การกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จะทำให้ การเรียนรู้ นั้นๆ แน่นแฟ้นขึ้น แต่ถ้าพฤติกรรมใดแม้เกิดการเรียนรู้แล้วแต่ขาดการกระทำซ้ำบ่อย ๆ จะ ทำให้การเรียนรู้ นั้นๆ มีความเข้มข้นน้อยลงไปและอาจไม่ได้ผลเท่าเดิม

๓.๓ **กฎแห่งผล (Law of effect)** เน้นว่า เมื่อพฤติกรรมเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่าง สิ่งเร้ากับการตอบสนองแล้วอินทรีย์เกิดความพอใจ อินทรีย์จะมีแนวโน้มในการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ซ้ำอีก

ทฤษฎีการเสริมแรงทางพฤติกรรมของ Hull Glark L. Hull เชื่อว่า การที่มนุษย์และ สัตว์จะเกิดการเรียนรู้ได้ต้องมีแรงขับ (Drive) หรือความต้องการเป็นตัวผลักดันให้เกิดพฤติกรรม และ การลดแรงขับหรือ ความต้องการลงเป็นการเสริมแรง ที่จะทำให้อินทรีย์เกิดการเรียนรู้ โดยทำให้อินทรีย์ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและปฏิกิริยาตอบสนอง และการเสริมแรงจะทำให้การเรียนรู้ มีความมั่นคงยิ่งขึ้น เราสามารถ ทฤษฎีการเสริมแรงทางพฤติกรรมของ Hull มาใช้ในการเรียนการสอน แนวความคิดของฮัลล์สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน ได้ดังนี้ (ปริยาพร. ๒๕๔๖ : ๗๑)

๙. การออกแบบนวัตกรรมการเรียนการสอน (โครงสร้างของนวัตกรรม)

๑๐. วิธีดำเนินการสร้างและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน

วิธีดำเนินการสร้างและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

๑. การสร้างแบบฝึกอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๑.๑ ศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนบ้านตำแย ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๑

๑.๒ ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ปรับปรุง ๒๕๖๐) เกี่ยวกับการจัดทำหน่วยการเรียนรู้

๑.๓ ศึกษาการสร้างแบบฝึกอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๑.๔ ดำเนินการสร้างแบบฝึกอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๑๑. ผลการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสร้าง/พัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนในข้อ ๖)

๑. ประโยชน์ต่อครู ผู้บริหาร และโรงเรียน ได้้นวัตกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active learning ร่วมกับเทคนิคนิทานเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่

๒. ประโยชน์ต่อนักเรียน

- ๑) นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มขึ้นหรืออ่านคล่องขึ้น
- ๒) มีความสามารถในการอ่าน การคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหาได้

๓) นักเรียนอ่านคำในภาษาไทยได้ถูกต้องมากขึ้น

๔) นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๓. **ประโยชน์ต่อชุมชน** คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นวัตกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active learning ร่วมกับเทคนิคนิทานเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านขั้นประถมศึกษาปีที่ 2

๑๒. การเผยแพร่วัตกรรมการเรียนการสอน

๑. เผยแพร่ จัดแสดงผลงานนักเรียน ให้แก่คณะครู โรงเรียนบ้านตำแย

๒. ได้นำไปเผยแพร่ผลงานผ่าน Line กลุ่มเครือข่าย Line กลุ่มผู้ปกครอง

๓. เผยแพร่ผลงานผ่าน Facebook ส่วนตัวและ Facebook กลุ่มโรงเรียนบ้านตำแย

(ลงชื่อ)

(นางวงเดือน สุภาคาร)

ตำแหน่ง ครู

ผู้พัฒนานวัตกรรม

(ลงชื่อ)

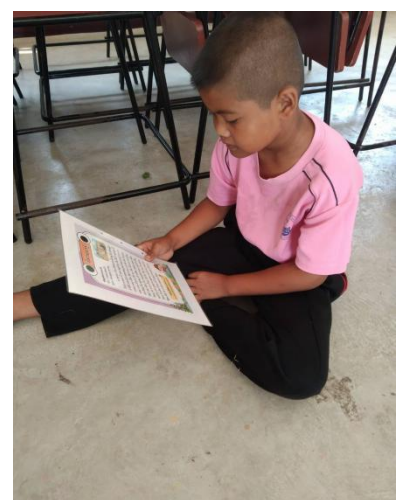

รับรอง

(นายขจรศักดิ์ ประทุมพันธ์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตำแย

ภาคผนวก

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

เลขที่	ชื่อ -สกุล	ระดับ การอ่านคล่อง			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1	เด็กชายปิยะวัชร สุบูรณ์				
2	เด็กชายธนโชติ เพ็ชรสุน				
3	เด็กชายชนาธิป มณีวรรณ				
4	เด็กชายชนาธิป มณีวรรณ				
5	เด็กชายธนกร กอนแก้ว				
6	เด็กชายกฤษณพล ยูวะวาสัย				
7	เด็กชายพีระพัฒน์ รุ่งโรจน์				
8	เด็กชายศุภวัฒน์ ปรีอทอง				
9	เด็กหญิงพัชรिता สงสอาด				
10	เด็กหญิงน้ำทิพย์ สีสสา				
11	เด็กหญิงศิริประภา อินทมาตร				
12	เด็กหญิงพิมพ์ิชา พิลโท				

การวัดความสามารถการอ่าน ของนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้แบบวัด ความสามารถด้านการอ่าน “อ่านออกเขียนได้ อ่านคล่อง” แล้วประเมินความสามารถในการอ่าน สรุปผล “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ตามเกณฑ์มาตรฐานของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การประเมินความสามารถการอ่าน เกณฑ์ผ่าน ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

ระดับ การอ่าน คล่อง	ความหมาย	คะแนน
ดีมาก	อ่านออกเสียงได้คล่องแคล่วถูกต้อง ตามหลักการอ่าน แบ่งวรรคตอน ได้ถูกต้อง เสียงดังฟังชัดเจน อ่านได้ภายในเวลาที่ กำหนด	10-12
ดี	อ่านออกเสียงได้ค่อนข้างคล่อง ถูกต้องตามหลักการอ่าน เสียง ค่อนข้างดัง ฟังชัดเจน อ่านได้ภายในเวลาที่กำหนด	7-9
พอใช้	อ่านออกเสียงไม่คล่อง อ่านไม่ถูกต้องตามหลักการอ่าน เสียง ค่อนข้าง เบา ฟังไม่ชัด อ่านได้ช้ากว่าเวลาที่กำหนด	4-6
ปรับปรุง	อ่านออกเสียงไม่คล่อง อ่านตะกุกตะกัก หรืออ่านซ้ำ ไม่ถูกต้องตาม หลักการอ่าน เสียงเบา ฟังไม่ชัด แบ่งวรรคตอนไม่ ถูกต้อง อ่านช้ากว่า เวลาที่กำหนด	0-3